

Rusten aan het hart van de Vader

In de ikonenkapel in de Sint-Jan in 's Hertogenbosch hangt een ikoon waarop de Vader is afgebeeld met op de plaats van zijn boezem een afbeelding van zijn Zoon. De begeleidende tekst luidt zo: we zien 'De Vader die in Zijn Zoon, die leeft in de boezem van de Vader, zijn Woord tot ons gesproken heeft.' Heel krachtig en intiem is de liefdevolle verbondenheid tussen Vader en Zoon. Als zijn kinderen mogen we daarin delen.

Huis van de liefde

Als kinderen van de Vader hoeven we niet meer in angst te leven (Rom. 8:15). Gods kind zijn betekent: het huis van de angst verlaten (het huis waar we ons laten beheersen door regels en wetten, door wat andere mensen van ons vinden, door onze onzekerheid over de toekomst, door onze onverbondenheid) en gaan wonen in het huis van de liefde (waar we mogen ervaren dat God onze Vader onvoorwaardelijk eeuwig van ons houdt in Christus, door de Geest). Maar zijn niet juist kerken vaak 'huis van de angst'? Er leeft zoveel angst: angst om de controle te verliezen, angst om echte verbondenheid te zoeken, angst om Jezus Heer van de kerk te laten zijn, angst om de Geest te laten waaien, angst om los te laten, angst om ontvankelijk te zijn, angst om af te wijken van de traditie, angst om in de vrijheid van Christus te gaan staan, angst om onze zonden te belijden, angst om de geestelijke strijd die we voeren met elkaar te delen. De gemeente van Christus wordt een huis van de liefde als we persoonlijk en samen leren om net als Jezus te rusten aan het hart van de Vader.

Jezus en het hart van de Vader

Niemand kan God zien. Alleen de Zoon kan dat, die rust aan het hart van de Vader. Dezelfde uitdrukking wordt gebruikt voor Johannes (Joh. 13:23) die aan tafel ligt tegen Jezus aan. Zoals Johannes tegen de borst van Jezus ligt, zo de Zoon tegen de borst van de

Vader. Heel dicht bij zijn hart. J.I. Packer schrijft (in 'God leren kennen', blz. 106): 'Toen wij Gods wijsheid bestudeerden zagen we iets van zijn gedachten; toen we keken naar zijn kracht zagen we iets van zijn 'hand' en zijn 'arm'; toen we nadachten over zijn woord, leerden we iets van het spreken van God; maar nu, mediterend over zijn liefde, kijken we in het hart van God. We betreden heilige grond.' Hier vinden we de ware verbondenheid die er is in de Drie-enige God. Dit is het hart van de Drie-ene: liefde.

Johannes 1 vers 18 vormt voor ons een uitnodiging: als je Jezus wilt volgen en meer op Hem wilt lijken, ga dan rusten aan het hart van de Vader. We mogen vertrouwelijk, vriendschappelijk, intiem, liefdevol met onze Vader omgaan.

Soms lijkt het gemakkelijker en 'veiliger' om God op afstand te houden. Maar daarmee trappen we op zijn Vaderhart en bedroeven we de Geest. We mogen vrienden zijn, boezemvrienden van de Vader.

Jezus als Exegeet van de Vader

In het Grieks van het Nieuwe Testament staat voor 'doen kennen' het woord 'exegetiseren'. We verbinden dat woord vaak met de bijbel: de bijbel vraagt om uitleg, Gods Woord vraagt om exegese. De kleur is dan nogal analytisch: uitleg vraagt om zorgvuldige analyse en methodisch onderzoek. Het is boeiend om vanuit Johannes 1 vers 18 eens nieuw aan te kijken tegen wat exegese nu eigenlijk is.

We leren Jezus kennen als de ware Exegeet, de enige echte Uitleg van de Vader. Wat belangrijk is: dat we zien waar die exegese begint. Bij het hart van de Vader! Exegetiseren is zo bezien allereerst een liefdevolle activiteit! Het gaat erom dat we de liefde van de Vader proeven, ondergaan, ervaren. Dan komt de exegese die Jezus geeft tot haar doel. Het gaat erom dat we luisteren naar de ont-boezemingen van de Zoon over zijn Vader, en dan ontdekken we: genade, goedheid, grootheid, waarheid en dat allemaal komende uit het liefdevolle hart van onze Vader-God.

Verlangen

Als gemeente mogen we ernaar verlangen dat we groeien in het kennen van God als Vader. Dat kan alleen door ons

'Ik ben aan u gehecht, met heel mijn ziel, uw rechterhand houdt mij vast.'

(Psalm 63:9)

liefdevol te concentreren op de Zoon: door zijn stem te horen, zijn daden te zien en te worden als Hij (door de leiding van de Geest). Laat dit gebed voortdurend in je binnenste zijn: 'Ik wil rusten aan het hart van de Vader.' Dat is de liefdevolle weg waarlangs we God zullen leren kennen.

Liederen

Ng. 37; Ps. 25:1,7; Ng. 46; Lb.481:1,3,4; Ps. 116:1,7,8,10; Ps. 103:3,4; Ps. 63:2,3; Gz. 36:1.

Bronwater in de kleine groep

- Lees samen Johannes 1:1-18. Wat treft je (naast vers 18) nog meer in dit bijbelgedeelte?
- Herken je de beelden van het 'huis van de angst' en het 'huis van de liefde'? In welk huis woon jij meestal?
- Hoe leer je God kennen in Johannes 1 vers 18? En hoe leer je Jezus hier kennen? En waar zie je de Geest?
- Hoe doe je dat in de praktijk: 'rusten aan het hart van de Vader'?
- Wat kun je met de uitleg over 'de Zoon als de Exegeet van de Vader'? Wat betekent dit voor de plek die Jezus inneemt in je omgang met onze Vader-God? Wat betekent het voor onze omgang met de bijbel?
- Hoe kan de kleine groep meer tot een 'huis van de liefde' worden?

'Bij God te zijn is mijn enig verlangen, mijn toevlucht vind ik bij God, de HEER.'

(Psalm 73:28)

'De HEER is een vriend van wie hem vrezen, hij maakt hen vertrouwd met zijn verbond.'

(Psalm 25:14)

